

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України у Волинській області

Слідчий відділ

проспект Василя Мойсея, 4, м. Луцьк, 43005, тел. (0332) 24-22-10
www.ssu.gov.ua, Код СДРПОУ 20001487

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Луцьк

«20» грудня 2022 року

Заступник начальника слідчого відділу Управління Служби безпеки України у Волинській області підполковник юстиції Вільчинський Олександр Юрійович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні №22022030000000199, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Дмитрієвій Людмилі Михайлівні, 22.02.1977 року народження, уродженці міста Волноваха Донецької області, проживаючій за адресою: Донецька область, місто Волноваха, вулиця Ярослава Мудрого, 4, громадянці України,-

про те, що вона підозрюється у здійсненні громадянином України пропаганди у закладах освіти незалежно від типів та форм власності з метою сприяння здійсненню збройної агресії проти України, встановленню та утвердженню тимчасової окупації частини території України, уникненню відповідальності за здійснення державою-агресором збройної агресії проти України, а також діях громадян України, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України, що мало місце за наступних обставин.

Верховною Радою України Радянської Соціалістичної Республіки схвалено 24.08.1991 «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій.

До системи адміністративно - територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема і Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст. ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішується виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1991 російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10.02.1995, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та російська федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій

держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

Відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали 31.05.1997 Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом російської федерації від 02.03.1999 № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2 - 3 зазначеного Договору, російська федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальноновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований російською федерацією 22.04.2004), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Незважаючи на вищевикладене, 21.02.2022 російською федерацією визнано так звані «донецьку народну республіку» та «луганську народну республіку» незалежними державами, попередньо впроваджуючи в період 2013-2022 років, із застосуванням засобів масової інформації, ідеї єдиного російського народу та відсутності української нації, вчиняючи неоголошені та приховані вторгнення на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств рф, організовуючи та підтримуючи терористичну діяльність, направлену на окупацію Донецької та Луганської областей та порушення територіальної цілісності України.

Надалі «президент» російської федерації оголосив 24.02.2022 про рішення розпочати так звану військову операцію в Україні.

Після цього збройними силами російської федерації, які діяли за наказом керівництва рф і зс рф, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військовим штабам і складам Збройних сил України, а також підрозділами збройних сил та інших військових формувань рф 24.02.2022 здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна через державний кордон України, який проходить територіями Автономної республіки Крим, Донецької, Луганської, Харківської, Херсонської, Миколаївської, Сумської, Чернігівської та інших областей, і здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, окупували частину

вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час і призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

У свою чергу, указом Президента України Володимира Зеленського № 64/2022 від 24.02.2022, у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п.20 ч.1 ст.106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», введено воєнний стан на всій території України, дія якого неодноразово продовжувалася та який триває по даний час.

Відповідно до ч. 2 ст. 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове командування, військові адміністрації, Верховна рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Відповідно до ст.9 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2012 № 1207-VII, державні органи та органи місцевого самоврядування, утворені відповідно до Конституції та законів України, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території діють лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом.

З 11.03.2022 по даний час Волноваська міська територіальна громада, та ряд інших селищних, міських і сільських територіальних громад Волноваського району Донецької області перебувають під окупацією збройних сил російської федерації, що зафіксовано відповідним Переліком, затвердженим Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 25.04.2022 № 75.

Під час указаної окупації, представники органів місцевого самоврядування та органів державної влади на місцях були примусово та незаконно відсторонені від виконання покладених на них обов'язків.

У ході розвитку подій, пов'язаних з військовою агресією РФ та окупацією населених пунктів Донецької області, станом на 24.02.2022 Дмитрієва Людмила Михайлівна постійно проживала на території Волноваської міської територіальної громади Донецької області та обіймала посаду заступника директора з навчально-виховної роботи (дистанційна освіта) у Волноваському опорному закладі загальної середньої освіти I-III ступенів Волноваської міської територіальної громади.

Незважаючи на передбачені ч. 2 ст. 54 Закону України «Про освіту» зобов'язання виконувати освітню програму для досягнення здобувачами освіти передбачених нею результатів навчання, дотримуватися педагогічної етики, формувати у здобувачів освіти усвідомлення необхідності додержуватися

Конституції та законів України, захищати суверенітет і територіальну цілісність України, виховувати у здобувачів освіти повагу до державної мови та державних символів України, національних, історичних, культурних цінностей України, дбайливе ставлення до історико-культурного надбання України та навколишнього природного середовища, а також попереднє використання Дмитрієвою Л.М. свого статусу заступника директора з навчально-виховної роботи та відповідно отримання нею благ (заробітної плати, пільг), які забезпечували достатній життєвий рівень, остання, з мотивів непогодження з політикою представників української державної влади, підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у т.ч. щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів російської федерації, які передбачають перебування України у сфері її впливу, а також з корисливих мотивів та хибного почуття кар'єризму, вирішила використати факт встановлення окупаційної влади на території Волноваської міської територіальної громади у своїх особистих інтересах, обійнявши посаду в незаконно створеному освітньому закладі окупаційної влади, а також здійснювала пропаганду у закладі освіти з метою сприяння здійсненню збройної агресії проти України, встановленню та утвердженню тимчасової окупації частини території України, уникненню відповідальності за здійснення державою-агресором збройної агресії проти України, впроваджувала стандарти освіти держави-агресора у закладі освіти.

Зокрема, всупереч указаним вище правовим нормам, заступник директора з навчально-виховної роботи (дистанційна освіта) у Волноваському опорному закладі загальної середньої освіти I-III ступенів Волноваської міської територіальної громади Дмитрієва Л.М., розуміючи в силу власного вікового та освітнього розвитку те, що військовослужбовці зс рф шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України та здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, а відтак - усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, будучи громадянкою України, в період з 24.02.2022 та не пізніше 01.09.2022, перебуваючи на окупованій території Волноваського району Донецької області, більш точний час та місце досудовим розслідуванням не встановлені, добровільно зайняла посаду заступника директора по виховній роботі у незаконно створеному закладі освіти - «муніципальному бюджетному освітньому закладі «Волноваська школа №5 т.зв. «міністерства освіти і науки днр» окупаційної адміністрації держави-агресора.

Після цього, з метою представлення окупаційній владі своєї особистої прихильності, формування в населення Волноваської міської територіальної громади думки невідворотності встановлення та утвердження російської окупації частини території України, як єдиної законної влади на цій території, впровадження стандартів освіти держави-агресора у вказаному закладі, просуваючи ідеї проросійської спрямованості, незворотного і стабільного

існування на теренах Донецької області влади рф та ідей «російського світу», Дмитрієва Л.М. з 24.02.2022 та не пізніше 01.09.2022, перебуваючи на окупованій території Волноваського району Донецької області, більш точний час та місце досудовим розслідуванням не встановлені, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, приймала участь у агітаційному заході, який висвітлено новинним ресурсом держави - агресора «федеральне агенство новин» з нагоди готування до відкриття «Волноваської школи №5».

Так, Дмитрієва Л.М., під час запису вказаного відеоматеріалу надала відео інтерв'ю невстановленій особі в якому зазначила російською мовою: «Ми вивчатимемо нову програму разом з нашими дітьми ...», достеменно розуміючи, що вказана «програма» спрямована на впровадження стандартів освіти держави-агресора.

Вона ж, з 24.02.2022 та не пізніше 01.09.2022, перебуваючи на окупованій території Волноваського району Донецької області, більш точний час та місце досудовим розслідуванням не встановлено, разом із іншими невстановленими громадянами та представниками незаконних органів рф, створених на окупованій території Донецької області, добровільно обіймаючи посаду заступника директора по виховній роботі «муніципального бюджетного освітнього закладу «Волноваська школа №5 т.зв. «міністерства освіти і науки днр», усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, приймала участь в проведенні агітаційного заходу з нагоди «першого дзвоника», під час якого здійснювалась пропаганда у вказаному закладі освіти з метою встановлення та утвердження тимчасової окупації частини території України, а також висвітлювались впроваджені стандарти освіти держави-агресора.

Таким чином, своїми умисними діями, які виразилися у здійсненні громадянином України пропаганди у закладах освіти незалежно від типів та форм власності з метою сприяння здійсненню збройної агресії проти України, встановленню та утвердженню тимчасової окупації частини території України, уникненню відповідальності за здійснення державою-агресором збройної агресії проти України, а також дії громадян України, спрямовані на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, Дмитрієва Людмила Михайлівна вчинила кримінальне правопорушення, передбачене частиною 3 статті 111-1 КК України.

Заступник начальника слідчого відділу
Управління СБУ у Волинській області
підполковник юстиції

 Олександр Юрійович Вільчинський

«П О Г О Д Ж Е Н О»

Прокурор у кримінальному провадженні -
начальник відділу нагляду за додержанням
законів органом безпеки

Волинської обласної прокуратури

 Анатолій Якович Семенюк

Підозрюваному роз'яснено, що згідно ст.42 КПК України він має право:

1. знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
2. бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
3. на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
4. не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
5. давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
6. вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
7. у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 Кримінального процесуального кодексу України;
8. збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
9. брати участь у проведенні процесуальних дій;
10. під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
11. застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
12. заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
13. заявляти відводи;
14. ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 Кримінального процесуального кодексу України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 Кримінального процесуального кодексу України;
15. одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
16. оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
17. вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;
18. користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.
19. підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

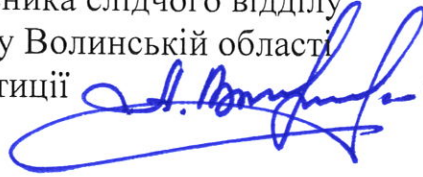
20. підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Про підозру повідомив, повідомлення про підозру вручив та права роз'яснив:

Заступник начальника слідчого відділу

Управління СБУ у Волинській області

підполковник юстиції

Олександр Юрійович Вільчинський